

Veronika Vojáčková: Slam poetry v českém kontextu

Katedra českého jazyka a literatury

Fakulta pedagogická Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2022

posudek oponenta bakalářské práce

Bakalářská práce Veroniky Vojáčkové na téma slam poetry je velmi zajímavou sondou do světa literárně-performativního žánru, jenž byl ještě nedávno českému publiku i literárním teoretikům a kritikům neznámý.

Již v úvodu musím zmínit, že k předloženému textu nebylo jednoduché zaujmout jednoznačné stanovisko, neboť jeho úroveň je kolísavá – převážně vynikající kvalitu „shazují“ méně či více nepochopitelné nedostatky.

Práce má logickou a vyváženou strukturu, tedy až na poslední podkapitolu (2.2.3), v níž má vygradovat autorčino úsilí, ovšem tato část je překvapivě kusá.

Teoretická část přibližuje historii žánru jak ve světě, tak i v České republice a seznamuje s jeho osobnostmi domácí scény. Kapitola 1.3 by měla čtenáře i autorku připravit na druhou, analytickou část, nicméně s ní v podstatě splývá – jednak chybí nezbytná charakteristika jazykových a literárních pojmů, se kterými se poté pracuje ve druhé části, jednak uváděné příklady by měly vyplynout až z následné analýzy. Je zřejmé, že u nové problematiky je velmi obtížné najít relevantní, někdy jakékoli zdroje, zároveň ale nelze zaměňovat teoretické a výzkumné složky odborných prací.

V praktické části se diplomandka pokouší o rozbor vybraných děl dvou slamerů – Filipa Koryty a Roberta Netuky, a to z hlediska jazykových rovin, nad rámec cíle i z pohledu literárního. Rozsah analýzy je doslova vyčerpávající, ovšem logicky dochází k rozmělnění problematiky, V. Vojáčková nemá na omezeném prostoru (přestože práce má 59 stran) šanci důkladně proniknout do textů a vyjádřit vše podstatné v požadované kvalitě. Zároveň musím zdůraznit, že autorka má podle mého názoru výjimečné předpoklady pro kvalitní rozbor, což prokazuje mj. svými osobními postřehy, bohužel vzhledem ke zvolené šíři zadání zůstává spíše u popisnosti. Závěr výzkumu má proto stejné nedostatky jako analýza, jeho formulování je ztíženo také vágně (jazykové roviny) a nepřesně („*dalším cílem je*

nalézt takové jazykové funkční prostředky, jež bychom mohli považovat za charakteristické pro jazyk slam poetry – s. 4“) formulovanými kritérii a cíli.

K výše zmíněným „výkyvům“. Autorčin jazyk je velmi vyzrálý, odborný, velmi zdatně pracuje se všemi pojmy a jevy, dokládajíc je množstvím ukázek, načež se nepochopitelně dopouští „přešlapů“, jako je např. záměna adverbia a adverbiale, adverbia a adjektiva, značné množství interpunkčních chyb, ponechání neslabičné prepozice na konci řádku či nadměrné opakování stejných slov (např. slovo „primárně“ je na s. 51 osmkrát). Jak již bylo řečeno, nelze popřít diplomandčin potenciál zachytit sledované jevy a vyvozovat solidní a zajímavé závěry. Na druhou stranu bez patřičného výzkumu předkládá výroky o převažujících či absentujících jevech ve sledovaných textech.

Nemohu opominout práci s odbornou literaturou. Oceňuji fakt, že se autorka pokusila vyhledat co největší množství dostupných zdrojů. Zároveň doporučuji pečlivější postup při citování, a to důsledné uvádění konkrétních stran a označování parafrázovaných částí.

Bakalářská práce V. Vojáčkové přesahuje dle mého názoru nároky kladené na tento typ kvalifikační práce a přibližuje se rozsahem i některými kvalitami práci diplomové. Vzhledem ke zmíněným nedostatkům navrhuji hodnocení **velmi dobře** a osobně doufám, že autorka své kompetence uplatní v práci diplomové, a to s úžeji zaměřeným cílem a na základě vědeckého výzkumu.

V Plzni dne 10. 8. 2022

Souhlasí s originálem
Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta pedagogická
katedra českého jazyka a literatury
Jolánková

Mgr. Dita Macháčková
KČJ FPE ZČU, oponent BP

Otázky k obhajobě:

1. Na s. 21 uvádíte, že texty některých autorů byly přizpůsobeny pro publikování – v čem?
2. Je zřejmé, že se zaujetím sledujete českou slamovou scénu. Která témata momentálně u slamerů dominují, které události nejčastěji reflektují?

Veronika Vojáčková: Slam poetry v českém kontextu

Katedra českého jazyka a literatury

Fakulta pedagogická Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2022

posudek oponenta bakalářské práce

Bakalářská práce Veroniky Vojáčkové na téma slam poetry je velmi zajímavou sondou do světa literárně-performativního žánru, jenž byl ještě nedávno českému publiku i literárním teoretikům a kritikům neznámý.

Již v úvodu musím zmínit, že k předloženému textu nebylo jednoduché zaujmout jednoznačné stanovisko, neboť jeho úroveň je kolísavá – převážně vynikající kvalitu „shazují“ méně či více nepochopitelné nedostatky.

Práce má logickou a vyváženou strukturu, tedy až na poslední podkapitolu (2.2.3), v níž má vygradovat autorčino úsilí, ovšem tato část je překvapivě kusá.

Teoretická část přibližuje historii žánru jak ve světě, tak i v České republice a seznamuje s jeho osobnostmi domácí scény. Kapitola 1.3 by měla čtenáře i autorku připravit na druhou, analytickou část, nicméně s ní v podstatě splývá – jednak chybí nezbytná charakteristika jazykových a literárních pojmů, se kterými se poté pracuje ve druhé části, jednak uváděné příklady by měly vyplynout až z následné analýzy. Je zřejmé, že u nové problematiky je velmi obtížné najít relevantní, někdy jakékoli zdroje, zároveň ale nelze zaměňovat teoretické a výzkumné složky odborných prací.

V praktické části se diplomandka pokouší o rozbor vybraných děl dvou slamerů – Filipa Koryty a Roberta Netuky, a to z hlediska jazykových rovin, nad rámec cíle i z pohledu literárního. Rozsah analýzy je doslova vyčerpávající, ovšem logicky dochází k rozmělnění problematiky, V. Vojáčková nemá na omezeném prostoru (přestože práce má 59 stran) šanci důkladně proniknout do textů a vyjádřit vše podstatné v požadované kvalitě. Zároveň musím zdůraznit, že autorka má podle mého názoru výjimečné předpoklady pro kvalitní rozbor, což prokazuje mj. svými osobními postřehy, bohužel vzhledem ke zvolené šíři zadání zůstává spíše u popisnosti. Závěr výzkumu má proto stejné nedostatky jako analýza, jeho formulování je ztíženo také vágně (jazykové roviny) a nepřesně („*dalším cílem je*

nalézt takové jazykové funkční prostředky, jež bychom mohli považovat za charakteristické pro jazyk slam poetry – s. 4“) formulovanými kritérii a cíli.

K výše zmíněným „výkyvům“. Autorčin jazyk je velmi vyzrálý, odborný, velmi zdatně pracuje se všemi pojmy a jevy, dokládajíc je množstvím ukázek, načež se nepochopitelně dopouští „přešlapů“, jako je např. záměna adverbia a adverbiale, adverbia a adjektiva, značné množství interpunkčních chyb, ponechání neslabičné prepozice na konci řádku či nadměrné opakování stejných slov (např. slovo „primárně“ je na s. 51 osmkrát). Jak již bylo řečeno, nelze popřít diplomandčin potenciál zachytit sledované jevy a vyvozovat solidní a zajímavé závěry. Na druhou stranu bez patřičného výzkumu předkládá výroky o převažujících či absentujících jevech ve sledovaných textech.

Nemohu opominout práci s odbornou literaturou. Oceňuji fakt, že se autorka pokusila vyhledat co největší množství dostupných zdrojů. Zároveň doporučuji pečlivější postup při citování, a to důsledné uvádění konkrétních stran a označování parafrázovaných částí.

Bakalářská práce V. Vojáčkové přesahuje dle mého názoru nároky kladené na tento typ kvalifikační práce a přibližuje se rozsahem i některými kvalitami práci diplomové. Vzhledem ke zmíněným nedostatkům navrhuji hodnocení **velmi dobře** a osobně doufám, že autorka své kompetence uplatní v práci diplomové, a to s úžeji zaměřeným cílem a na základě vědeckého výzkumu.

V Plzni dne 10. 8. 2022

Souhlasí s originálem
Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta pedagogická
katedra českého jazyka a literatury
Jolánková

Mgr. Dita Macháčková
KČJ FPE ZČU, oponent BP

Otázky k obhajobě:

1. Na s. 21 uvádíte, že texty některých autorů byly přizpůsobeny pro publikování – v čem?
2. Je zřejmé, že se zaujetím sledujete českou slamovou scénu. Která témata momentálně u slamerů dominují, které události nejčastěji reflektují?